

Iz národne torbe.

(Priobčuje Janko Barlé.)

I.

Izuznarjev Jaka, spoštovan občinski sluga, bil je širokoustnež, da malo takih. Posebno tisto je znal tisto, bahati se, kako dobro on vsaki dan je. Hm, smijali so se mu ljudje in si mislili svoje, saj so znali, da njegova služba ni ravno tako mastná, da bi mogel vsaki dan kaj dobrega jesti. Nekoč se je pa sam sebe še posebno urezal. V nedeljo popóludne po kosilu je bilo, ko je prišel tjá pod vaško lipo in dejal: „Ha, danes sem pa obiral tako pišče, da vže sto vlaških let ne takega!“ — „Ali ni imelo to tvoje pišče kostij!“ — posekal ga je Žrjavov Andrej in mu pokazal na srajco, kjer mu je viselo nekaj odpadkov kisle repe. Gromovit smeh je bil Jaki najboljša nagrada za njegovo bahanje.

II.

To se zna, da tega ne veste, kako je rekla Stržinarjeva Meta Bulovčevej kozi: kuma? Čakajte, kako je vže bilo? Dà, dà, takòj vam povem. Proti večeru je bilo, ko je ušla staremu Buloveu koza iz hleva in obirala grah na Koželjevih gredah. Stržinarjeva Meta je nosila ravno onòd vrečo iz mlina: malo mračno je vže bilo, a yrhu tega sirota vže tako slabò vidi, pa je mislila, da stara Koželjka obira grah.

— Ej kuma, kaj obirate grah? — odgovorila jo je prijazno.

— Bekekeké! — oglasila se je koza na gredáh.

— Lej grdòba, kaj si ti? — odgovorila je Meta in šla nejevoljno dalje.

Máterina molitev.

IK zibelki vsela se je mati,
V njej dete spí sladkò — mirnò,
In angelj — váruh svoja krila
Razstrl nad njim je v hlad mehkò.

Nató pripògne glavo mati,
Kjer drago spava jej sreè,
Poljubi mu veselo èelo,
In milo se smehljaje dé:

„Na nebu gòri, Bog dobrotni,
Ki oèe si za vse skrbèè,
O èuj ponižno prošnjo môjò,
Dodèli njemu — sreèò sreè!“ —

Obmolnkne . . . Tiho noè v naravi
Le móti še šepèt perés;
Ko dalje moli še iskréno,
Zaziblje v sèn jo sel nebés . . .

Ko izza gòre vstane jutro —
Krvávo — rdèè je solnce sój —
Pri póstelji sediš mi mati,
A mrtev v njej otròk je — tvoj! —

In móèijo jej lice sólze,
In v Bóga vdana klíèe zdaj:
„Oj, móli záme, sinek, gòri,
Da kdáj za tabò pridem v raj!“ —

Posl. Vitalis.

